

श. ग. म.

मराठी

६२

६२

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ४६३२ (८५१)

ग्रंथ नाम वाक्यवृत्ति.

विषय म. गद्य.

वन्तवाचः छयनलालमंडसलेकी

१

①

श्रीगणेशाय नमः॥ वाक्यवृत्तिप्रारंभः॥ श्लोकः॥ सर्जस्थितिप्रलयहेतुमचिं
त्यशक्तिं विश्वेश्वरं विदितविश्वमनंतमूर्तिं॥ निर्मुक्तबंधनमपारसुखां
बुराशिं श्रीवल्लभं विमलबोधघनं नमामि॥ १॥ टीका शिष्यसंदुर्गशर
णजे लात्यासंदुर्गचेलक्षणा॥ केवलज्ञानघनस्वरूपसंदुर्ग॥ केवल
ज्ञानघनस्वरूपसंदुर्ग होलात प्रस्ता जगाच उत्पत्तिस्थितीलयाचें
उपादानकारण निमित्तकारण केवलज्ञानस्वरूपासकारणत्वकसें
घडते॥ कारणत्व प्राहेत्याणून सर्वजगत जणिलें प्राहे ज्याणे॥ संपूर्ण

(1A)

जगत जाणिलें > प्राहे म्हाणन सर्व जगाचें नियमन कर्तृत्व > प्राहे ज्यास ॥ कार
णत्व > प्राहे म्हाणन स्यावर जंगमात्मक > प्रणंत मूर्ती > प्राहे तज्याच्या ॥ > प्रणंत
मूर्तित्व > अस्ताहित तदेहाचा तदेहधर्मीचा संबंध नाहि ॥ संबंधता ही
म्हाणन बंधनरहित > प्राहेत ॥ बंधनरहित > प्राहेत म्हाणन > प्रपारसुखचे
समुद्र ॥ > प्रपारसुखाचे समुद्र म्हाणन वैश्वलक्ष्मी मोक्षलक्ष्मी प्रिय आ
हे ज्यांस > प्रसेजे केवलज्ञान घनस्वरूप सदुरुत्या सदुरुपतनमस्का
र करितो ॥ श्लोक ॥ यस्य प्रसादादहमेव विष्णु मय्येन सर्वं परिकल्पितं च
इदं विजानामि साक्षात् मरूपं तस्यांघ्रिपदं प्राणतोस्मि नित्यं ॥ २ ॥ टीका ॥

(2)

के.त.वा० ज्यास दुरूच्या प्रसादे करून मीच विष्णुं॥ माझे हा असं पूर्ण जग कल्पित आहे
२ प्रसें प्रपले सर्व काल प्रपरोक्ष प्राम् स्व रूप जाणतो ज्यास दुरूच्या प्रसा
दे करून॥ त्यास दुरूच्या चरण कमला प्रति नित्य निरंतर नम्र आहे॥ शिष्य
स दुरूस शरण जेला॥ तो प्रधिकारी कसा॥ त्याने स दुरूस शरण जाऊन प्र
स केला कसा॥ स दुरूनी त्याला जोड केला का कसा हे सर्व प्रता कोलतो॥
श्लोक॥ तापत्रयार्क संतप्तः कश्चिदग्निं मानसः॥ शमादि साधनैर्मु
क्त स दुरूं परिपृच्छति॥ ३॥ टी०॥ तापत्रयार्क संतप्तः कश्चिद्गुहाचकोण
हीये कस्य॥ त्या तापत्रये करून संतप्त होऊन त्या तापत्रयापासून सुटो
वें लक्षण चित्त बाकुल जाले आहे ज्याचें॥ नित्या नित्य वस्तु विवेक

२

(2A)

इह मुत्रार्थफलभोगविराजः॥ शमादिषट्कसंपत्ती॥ > प्राणिमुमुक्षुत्वया चो
साधने कस्तुतयुक्त होउत सदुक्त प्रती॥ शरण जाउन प्रार्थना कर्तो॥ पाला
श्रुती प्रमाण॥ परीक्ष्य लोकाने कर्म विज्ञान ज्ञाने निर्वदमाया न्नास्य
कृतः कृतेन॥ तद्विज्ञानार्थं सज्जक मे वाभिगच्छे त्समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्म
निष्ठं॥ तद्विधिं प्रणिपातेन परि प्रणिजये वया॥ उपदेक्ष्यति ते ज्ञानं ज्ञानि
नः स्तस्त्वदर्शिनः॥ श्लोक॥ > प्रताया नयेनास्मात्मुच्येयं भवबंधनात्
तन्मे संक्षिप्य भगवन् केवलं कथया वद॥ ४॥ टी॥ > प्राहे भगवन् > प्रताया
कस्तुतये उक्ता मध्ये जन्ममरणरूप संसार बंधना पासुन म्या मुक्त क्य
वं > प्रसा उपाय केवलं कथय कस्तुतये सांगावा॥ श्लोक॥ साध्वी ते वचने

वे. त. वा. वृ.

३

वक्तिः प्रतिभाति वदामिते ॥ इदं तदिति विस्पष्टं सावधानमनाः शृणु ॥ ५॥
टी॥ सद्गुरु ह्येतात् कर्तुं नो ललास हेव हृत योग्यः प्राहे ॥ केहि हसकाम
त्वं कुरु न स्त्री पुत्र धनया अपाप्ति चा उपाय विचारिता त ॥ त्वं मोक्षो वीष
इविचारिले स बहुत योग्यः प्राहे ॥ प्रसतां तु मला विचारितो स ते तुलामौ स्प
ष्टं सांगतो ते तु सावधानमने कस्तु य क ॥ श्लोक ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्यो
यं यज्जीव परमात्मनोः ॥ तादात्म्यविषयं ज्ञानं तदिदं मुक्तिसाधनं ॥ ६ ॥
तत्त्वमस्यादिमहावाक्याच्चाविचारं कुरु न उत्पन्नः प्रसेजे जीवात्मा परमात्मा
यादो ही चेरेक्यं ज्ञानं हेच मोक्षाय च साधनं ॥ श्लोक ॥ को जीवः कः परश्चात्मा
तादात्म्यं वा कथं तयोः ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्यं वा कथं ते प्रतिपादयेत् ॥ ७ ॥

३

(3A)

टीका॥ शिष्य स्मरणतो जीव कोण परमात्मा कोण या दोही वें रेक ज्ञान कसें॥ प्र
णितत्व मस्यादि महावाक्य प्रतिपादन कर्ते कसें॥ श्लोक॥ प्र च ब्रूमः समाधा
नं को न्यो जीव स्त्व मेव हि॥ यस्त्वं पृच्छसि मां को हं ब्रूहे वासिन संशयः॥ ६॥
टीका॥ गुरु स्मरणतात् कीं जीव वदसर कोण प्राहे॥ तूं या पंचशाचें तादात्म्य ध
रितो स स्मरण उन जीव तुंच विचारि प्राहेस॥ प्र तातूं जो मत्ता पुसतो सुक्री
मी कोण प्राप्ति ए न तो तुं ब्रह्म च या संसृ त द्विषं ईका हि संशय नाहि॥
श्लोक॥ पद्य र्थ मेत जा नानि ना व्यापि भगवन् स्फुटं॥ प्र हं ब्रूहेति वाक्या
र्थं प्रति पद्ये कथं वद॥ ६॥ टीका॥ शिष्य स्मरणतो मी प्र द्यापि पदार्थ ज्ञान च

(5)

वे.त.वा.वृ.

५

आसबोधकेला॥शिष्याकाहीबोधमालानाहोस्मरणनपुन्हागुरुशिष्यासबो
धकरीनाततोकसा॥शिष्यानीकाहीउत्तरदिलेनाहो॥श्लोक॥सत्यानं
दस्वरूपंधीसाक्षीगंज्ञानविग्रहं॥चिंतयात्मतयानित्यंत्यक्षादेहा
दिनांधियं॥१२॥टी॥सत्यस्वरूपं॥आनंदस्वरूपबुद्धिचासाक्षीचैतन्य
विग्रह॥असं॥अस्पृश्या॥आत्मस्वरूपाप्रतजाणनदेहादिकाचेठार्ड॥आत्म
त्वबुद्धी॥आहेतीटाकुनयावी॥शिष्यास्मरणतोदेहादीकाचेठार्ड॥आत्मबु
द्धी॥आहेतिकसीटाकावी॥श्लोक॥रूपादिमान्यतःपिंडस्ततोनात्माघटा
दिवत्॥पृथिव्यादिमहाभूतविकारत्वाच्चकुंभवत्॥१३॥टी॥गुरुस्मरणा

५

(58)

त॥ घटरूपादीमान् > प्राहे स्नानतो घटकाहि > प्रापणन के ॥ तसाहादेहस्त
पादीमान् > प्राहे स्नानहादेहकाहि > प्रापणन के ॥ जसाकुंभमृतिकेचाविका
र > प्राहे स्नानतो कुंभकाही > प्रापणन के ॥ तसाहादेहयंचभूताचाविकार
> प्राहे स्नानहादेहकाही मीनवे ॥ क॥ प्रनात्मायदिपिंडो यमुक्तहेतु
बलात्मेतः ॥ क॥ रामलंकवत्साक्षात्मांनप्रतिपादय ॥ १४ ॥ टी॥ शिष्य
स्नानतो दोहेतुध्यावले कस्तनमीकाहीदेहनहे > प्रसें माऊ > प्रनुभवासश्चा
ले > प्रतांदेहाहुनवेगलें माऊं > प्रात्मस्वरूपहातांतूल्या > प्रावलपासारवे
स्यष्टप्रतिपादनकरावे ॥ श्लोक ॥ घटद्रष्टा घटद्रिन्नः सर्वथा न घटो

(6)

वे.त.वा.वृ.
दु

यथा ॥ देह दृष्टा तथा देहो नाहमित्यवधारय ॥ १५ ॥ टी. ॥ गुरुपूतिपाद
न कर्तीत ॥ जसाद्य य चाद्रष्टा हुन तसातुं देहा चाद्रष्टा देहा हुन भिन्न ॥ श्लो
क ॥ एवमिंद्रियवड्नाहमिंद्रियणीति निश्चितान् ॥ मनो बुद्धिस्तथा प्राणनाह
मित्यवधारय ॥ १६ ॥ शिष्यमगतातो देहा हुन वेगलासीकोण ॥ प्रहृतरद्रि
यस्वरूपच ॥ प्राहे ॥ तेह प्राणः प्रजापती पितरमेत्योचुः ॥ ॥ प्रसीश्रुतीप्र
नाण ॥ प्राहे ॥ युक्ति कोणती इंद्रियावाचुर्न देहावाव्यापार होत नाही ॥ अ
सीयुक्ती ॥ प्राहे ॥ ॥ प्रनुभव कोणता सीकोणमी वहसमी चोंटा पांगला ॥
॥ प्राहे ॥ ॥ प्रनुभव ॥ प्राहे ॥ ॥ श्रुतीयुक्ती ॥ प्रनुभव वा व्यावले करूनमी इ
ंद्रिये च ॥ प्रसंतु ॥ प्रापल्या य ईमा जाण तो स एण न तुं देहा हुन वेगला

ॐ

(6A)

शिष्यस्मरणतो इन्द्रियाहुन वेगलामी कोण > प्राहेतर प्राणस्वरूपच > प्राहे ॥ प्र
न्योन्तर > प्रात्मा प्राणमयः ॥ > प्रसीश्रुती प्रमाण > प्राहे ॥ युक्ती कोण ती प्रा
णवाचुन इन्द्रियादिका चा व्यापार होत नाही ॥ > प्रसीयुक्ती > प्राहे > प्रनुभ
व कोण तामी क्षुधान्नी पीपास वास > प्रसा > प्रनुभव > प्राहे ॥ श्रुती युक्ती
> प्रनुभव याच्या बलें कस्तूरी प्राण च > प्रसे > प्रापुल्या यइ नानसीलत
र तुंकाही प्राण नहे कां तु इन्द्रियाला जाण तो सस्मरण न तुं इन्द्रियाहुन
वेगला तसा तु प्राणाला जाण तो सस्मरण न प्राण हुन वेगला ॥ शिष्यस्म
रण तो मी प्राण हुन वेगलामी > कोण > प्राहे मी म न स्व रूप च > प्राहे ॥

(७)

वे.त.वा.वृ.अन्योन्तर आत्मा मनोमयः॥ प्रसी श्रुती प्रमाण प्राहे॥ युक्ति कोण तीमता
वांचुन प्राणादिका चाव्याधार होत नाही॥ प्रसी युक्ति प्राहे॥ प्रनुभव कोण
तामी संकल्प वा नूनी विकल्प वा न॥ प्रसा प्रनुभव प्राहे॥ श्रुतियुक्ति प्र
नुभव याचा वलें करून मी मन च प्राप्तुं॥ प्राय ल्याटाइना न सील तर
तु काही मन न व्हेस॥ कातुं प्राण ला जाण तो सल्लण नतुं प्राण न व्हेसत
सा तु मना ला जाण तो सल्लण नतुं मन न व्हेस॥ शिष्य ह्मण तो मना हु
न वे गला मी कोण प्र हे तर मी बुद्धि स्व रूप च प्राहे॥ अन्योन्तर आत्मा
विज्ञान मयः॥ प्रसी श्रुती प्रमाण प्राहे॥ युक्ती कोण तीमता प्रा हे करण

(३१)

बुद्धिः प्राहे कर्ता कर्त्या वाचुन करणला का ही स्वता सामर्थ्य नाहि ॥ > प्रसीयुक्तिः
> प्राहे > प्रनुभव कोण ता ॥ मी कर्ता मी भोक्ता मी सुखी मी दुःखी मी जीव मी > प्र
> प्रज्ञानी > प्रसा > प्रनुभव प्राहे ॥ अती युक्ती > प्रनुभव याच्या बले करून मी
बुद्धिच > प्रसांतु > आपल्या टाई मानसीला तर तुका ही बुद्धि न केस ॥ कांतु मना
ला जाणा तो सहगुण न मना हुन वेगला तसा तु बुद्धि ला जाणा तो सहगुण न बु
द्धि हुन त वेगला ॥ श्लोक ॥ संघातापि तथा नाहमिति दृश्यविलक्षणं ॥ दृष्टा
रमनुमाने न निरुपां संप्रधारय ॥ १७ ॥ टी ॥ शिष्य सणा तो बुद्धि हुन वेगला
मी कोण प्राहे तर ॥ प्रथमा ता स्थूल देह चैतन्य करण केलें ॥ मग इंद्रिय प्राण म
श

(४)

वे.त.वा.वृ. न बुद्धिदिध्याया न निराकरणे करून लिंगदेहा वें निराकरण केले ॥ ते काय
काय क काही मी न हे सारे मिलु न जो संघात तो संघात स्वरूपच मी ॥ गुरु
स्वराता हेत संघात स्वरूपच मी ॥ प्रसन्न आपल्या याद मानसील तरतुं का
तुं बुद्धि लां जाण तो सद्गुण न बुद्धि का हि न हे सत सा संघाता ला जाण तो
सद्गुण न संघात का ही ते न हे सत सा संघाता हु न वे गला मी को
ण ॥ आ हे तर हि न जाण तो हे च ॥ प्रज्ञान ते ॥ प्रज्ञान स्वरूपच मी ॥ ॥ अन्योत्त
र ॥ आत्मानंद मयः ॥ ॥ प्रसी श्रुती प्रमाणा ॥ आ हे ॥ युक्ती कोण ती बुद्ध्यादिका चा
॥ प्रज्ञाना च मध्ये लय हो तो ॥ प्रसी युक्ती ॥ आ हे ॥ ॥ अनुभव कोण ता ॥ आ हं ॥ प्रज्ञः
॥ सा ॥ अनुभव ॥ आ हे ॥ ॥ श्रुती युक्ति ॥ अनुभव या च्या बले करून मी ॥ प्रज्ञान च

(४९)

असेंतु > प्रापल्याटाइ मानसीलतर तुकाहि > प्रज्ञान न केस का तुसंघाताला
जाणतो सस्मरण संघाताहुन वेगलो तसा तु > प्रज्ञा नील जाणतो सस्मरण
> प्रज्ञा नाहुन वेगला ॥ शिष्य म्हणतो की > प्रज्ञा स्मरण काय पदार्थ आहे ॥ गुरू
णता त ते न कल्पित संबंधा द्वां न मानेन सते ॥ तस्या कल्पित संबंधे क
रून हे > प्रज्ञान भासते ॥ स्वता > प्रज्ञा स्मरण का ही पदार्थ नाहि ॥ देह इंद्रि
ये प्राण मन बुद्धि संघात प्रज्ञा नही ॥ प्रज्ञा हेतु दृश्य आहे ॥ तुंयां चा द्रष्टा
> प्राह सयाज हुन वेगला > प्राह सा ॥ जसा होय तसा अनुमाने करून जाण
वा ॥ शिष्य अनुमाने करितो देह पक्षसाध्य अनात्मत्व हेतु रूपादी मत्वा
तू ॥ देह पक्षसाध्य अनात्मत्व हेतु पंचभूत विकारित्वात् ॥ द्रष्टा तुं

१

वे. त. ना. व.

६

नवतजसाः कुंभमृत्तिके विकारः प्राहे ह्मण न तो कुंभ काही प्रापण होत ना
हीत सा हा देह पंचभूतांचा विकारः प्राहे ह्मण न हा देह काही प्रापण होत
नाही ॥ देह पक्ष साध्यः अनात्मत्व हेतु दृश्यत्वात् दृष्टांत घटवत् ॥ ज
सा घटः प्रापल्या सदृश्यः प्राहे ह्मण न तो घट काही प्रापण होत नाही
त सा देहः प्रापणा सदृश्यः प्राहे ह्मण न तो देह काही प्रापण न हे सा ॥ दे
ह पक्ष साध्यः अनात्मत्व हेतु दृश्यत्वात् दृष्टांत वृक्षवत् जसा वृक्ष
सावयः प्राहे ह्मण न तो वृक्ष काही प्रापण होत नाही ॥ त सा देह साव
यवः प्राहे ह्मण न देह काही प्रापण होत नाही ॥ इन्द्रिये पक्ष साध्यः अ
नात्मत्व हेतु दृश्यत्वात् दृष्टांत देहवत् ॥ ज सा हा देह प्रापणा सदृश्य

ह

६

>प्राहे ह्यणु न तो देह >प्रापण का ही होत ना होत शीहिं इंद्रियें >प्रापणा सदृ
 श्य >प्राहेत ह्यणु न तीं इंद्रियें का ही >प्रापण होत ना ही ॥ इंद्रियें पक्ष साध्य
 >प्रनात्मत्व हेतु दृश्यत्वात् तद्वशात् कुटारवत् जसा घेदन कीये चासा
 धन कुटार >प्राहे ह्यणु न तो कुटार का ही >प्राप होत ना ही ॥ त शी ही ज्ञा
 नें इंद्रियें ज्ञाना चासाधन कर्मों कीये चीसा धन ह्यणु न तीं इंद्रियें
 का ही >प्रापण होत ना ही ॥ प्राण पक्ष साध्य >प्रनात्मत्व हेतु दृश्यत्वा
 तद्वशात् इंद्रियवत् जंशी इंद्रिये >प्रापणा सदृश्य >प्राहेत ह्यणु न ती
 इंद्रियें का ही >प्रापण होत ना ही त सा प्राण >प्रापण सदृश्य >प्राहे ह्यणु न

(१०)

वे.त.वा.वृ. तो प्राण का ही प्रापण होत नाही ॥ प्राण पक्ष साध्य प्रनात्मत्व हेतु दृश्यत्वा
२० त दृष्टांत इंद्रिये वत् जशी इंद्रिये प्रापण सदृश्य आहे स एत न ती इंद्रिये
का हि प्रापण होत नाही तसा प्राण प्रापण सदृश्य आहे स एत न तो प्राण
का ही प्रापण होत नाही ॥ प्राण पक्ष साध्य प्रनात्मत्व हेतु वायुत्वा त दृष्टांत
बाह्य वायु वत् ॥ जसे बाह्य ॥ वायु त वायुत्व आहे स एत न तो बाह्य वायु का हि
प्रापण होत नाही ॥ तसे यादे स तला प्राण ला वायुत्व आहे स एत न हा प्राण
का ही प्रापण होत नाही ॥ म न पक्ष साध्य प्रनात्मत्व हेतु दृश्यत्वा त दृष्टांत
त प्राण वत् ॥ जसा प्राण प्रापण सदृश्य आहे स एत न तो प्राण का हि प्रा

(10A)

पण होत नाही॥ ते सहे मन आपणा सदृश्य आहे स्मरण ते मन काही आपण
होत नाही मन पक्ष साध्य अनात्मत्व हेतु राग द्वेष विकारित्वात् तद्दृष्टांत देह
वत्त्व जसे देह घट्याल विकारित्व आहे स्मरण तो देह घटकाही आपण
होत नाही तसे हे मन राग द्वेष विकारी आहे स्मरण ते मन काही आपण हो
त नाही॥ बुद्धि पक्ष साध्य अनात्मत्व हेतु दृश्यत्वात् तद्दृष्टांत मन वत्त्व
संमन आपल्या सदृश्य स्मरण ते मन काही आपण होत नाही तसीही बुद्धि
आपणा सदृश्य आहे स्मरण ती बुद्धिकाही आपण होत नाही बुद्धि पक्ष
साध्य अनात्मत्व हेतु क्षणिकत्वात् तद्दृष्टांत विद्युवत् प्रभवत्त्व जसे वि

॥

वे. त. वा. वृ. द्यु. त. > प्र. भ. या. ला. क्ष. णि. क. त्व. > प्रा. हे. स्म. ए. न. ते. वि. द्यु. त. > प्र. भ. कां. ही. > प्रा. प. ण. हो. त.
२२ ना. ही. त. सी. ही. बु. द्वि. क्ष. णि. क. > प्रा. हे. स्म. ए. न. ती. बु. द्वि. कां. ही. > प्रा. प. ण. > प्रा. प. ण. हो. त. ना.
ही. ॥ सं. घा. त. प. क्ष. सा. ध्य. > प्र. ना. त्म. त्व. हे. त. दृ. श्य. त्वा. त. दृ. श्यं. त. बु. द्वि. व. त. ज. सि.
बु. द्वि. द्वि. > प्रा. प. ण. सा. दृ. श्य. > प्रा. हे. स्म. ए. न. ती. बु. द्वि. का. ही. > प्रा. प. ण. हो. त. ना. ही. त. सा.
हा. सं. घा. त. > प्रा. प. ण. सा. दृ. श्य. > प्रा. हे. स्म. ए. न. ते. सं. घा. त. प. क्ष. सा. ध्य. > प्र. ना. त्म. त्व.
हे. त. > प्रा. त्म. स. मु. दाय. त्वा. त. दृ. श्यं. त. ज. ह. व. त. र. थ. व. त. ज. से. गृ. ह. > प्रा. णि. र. थ.
या. ला. > प्र. ना. त्म. स. मु. दाय. त्व. > प्रा. हे. स्म. ए. न. ते. र. थ. गृ. ह. का. हि. > प्रा. प. ण. हो. त.
ना. ही. त. सा. हा. सं. घा. त. > प्र. ना. त्म. स. मु. दाय. > प्रा. हे. स्म. ए. न. हा. सं. घा. त. कां. हि. प्रा.

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com